

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 7 juni 2018 — Slovenské elektrárne, a.s./Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Zaak C-376/18)

(2018/C 285/47)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Slovenské elektrárne, a.s.

Verwerende partij: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn 2009/72/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG („Derde elektriciteitsrichtlijn”) aldus worden uitgelegd dat het doel daarvan, en inzonderheid artikel 3 van deze richtlijn, zich verzet tegen een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een speciale maatregel is ingesteld volgens welke aan gereguleerde ondernemingen — waaronder houders van een vergunning voor de levering van elektrische energie die door de bevoegde regelgevende autoriteit van de betrokken lidstaat is verleend („autoriteit” en „gereguleerde onderneming”) — een heffing wordt opgelegd die wordt vastgesteld op grond van het economisch resultaat dat zij niet alleen op nationaal grondgebied, maar ook door activiteiten in het buitenland hebben behaald, welke heffing:
 - i) afbreuk doet aan de vrijheid van gereguleerde ondernemingen om een volledig concurrerende prijs vast te stellen voor de levering van elektriciteit op buitenlandse elektriciteitsmarkten en dus ook op het mededingingsproces op deze markten;
 - ii) het concurrentievermogen van gereguleerde ondernemingen verzwakt ten opzichte van buitenlandse elektriciteitsleveranciers op de Slowaakse elektriciteitsmarkt, wanneer beide ook op een bepaalde buitenlandse markt elektriciteit leveren, aangezien de buitenlandse onderneming voor de levering van elektriciteit in het buitenland niet aan een dergelijke heffing wordt onderworpen;
 - iii) de toegang voor nieuwkomers op de markt voor elektriciteitslevering in de Republiek Slowakije en in het buitenland ontmoedigt, aangezien een dergelijke heffing eveneens zou worden toegepast op inkomsten uit hun niet-gereguleerde activiteiten, en dat zelfs indien zij vervolgens gedurende een bepaalde periode weliswaar een vergunning voor de levering van elektriciteit krijgen, doch de inkomsten die zij uit deze leveringen verkrijgen gelijk zijn aan nul;
 - iv) Slowaakse gereguleerde ondernemingen ertoe kan aanzetten om aan de [Slowaakse] autoriteit te verzoeken, of buitenlandse elektriciteitsleveranciers ertoe kan aanzetten om aan de regelgevende autoriteit van hun staat van herkomst die hun een vergunning heeft afgegeven te verzoeken om de vergunning voor de levering van elektriciteit in te trekken, omdat intrekking van de vergunning voor een onderneming die niet wil dat de betrokken heffing ook wordt toegepast op de inkomsten uit haar andere activiteiten, de enige manier is om zich te bevrijden van de status van gereguleerde onderneming in de zin van de bestreden regeling?
- 2) Moet de Derde elektriciteitsrichtlijn aldus worden uitgelegd dat een speciale maatregel als in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een speciale maatregel is ingesteld volgens welke aan gereguleerde ondernemingen — waaronder de houders van een door een autoriteit verleende vergunning voor de levering van elektriciteit — een heffing wordt opgelegd die wordt vastgesteld op grond van het economisch resultaat, met inbegrip van de resultaten die met in het buitenland verrichte activiteiten zijn behaald, niet behoort tot de maatregelen die een lidstaat volgens de Derde elektriciteitsrichtlijn kan vaststellen, ook indien zij in strijd blijken te zijn met de doelstelling die deze richtlijn nastreeft, omdat deze maatregel geen middel ter bestrijding van klimaatverandering vormt en niet dient om de voorziening van elektriciteit te verzekeren, en evenmin enige andere doelstelling van de Derde elektriciteitsrichtlijn nastreeft?

- 3) Moet de Derde elektriciteitsrichtlijn aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een speciale maatregel is ingesteld volgens welke aan gereguleerde ondernemingen — waaronder de houders van een door een autoriteit verleende vergunning voor de levering van elektriciteit — een heffing wordt opgelegd die wordt vastgesteld op grond van het economisch resultaat, met inbegrip van de resultaten die met in het buitenland verrichte activiteiten zijn behaald, niet voldoet aan de vereisten van transparantie, non-discriminatie en gelijke toegang tot consumenten als bedoeld in artikel 3 van deze richtlijn, omdat deze maatregel in geval van een gereguleerde onderneming ook de inkomsten in de heffing betreft die (voor de levering van elektriciteit of op andere gronden) in het buitenland zijn behaald, terwijl de maatregel in geval van een houder van een vergunning voor de levering van elektriciteit op grond van een „paspoortvergunning” voor de levering van elektriciteit die in de staat van herkomst is verstrekt, alleen de in de Republiek Slowakije behaalde inkomsten in de heffing betreft?

(¹) PB 2009, L 211, blz. 55.

Beroep ingesteld op 8 juni 2018 — Europese Commissie / Koninkrijk België

(Zaak C-384/18)

(2018/C 285/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 25 van richtlijn 2006/123/EG (¹) en artikel 49 VWEU;
- het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Door (i) het gezamenlijk uitoefenen van de activiteiten van boekhouder enerzijds en die van verzekeringsmakelaar, verzekeringsagent of vastgoedmakelaar dan wel van bancaire activiteiten en activiteiten van financiële dienstverlening anderzijds te verbieden en door (ii) de Kamers van het Beroepsinstituut van Erkende Boekhouders en Fiscalisten (BIBF) toe te staan het gezamenlijk uitoefenen van de activiteiten van boekhouder enerzijds en van landbouw-, ambachts- en handelsactiviteiten anderzijds te verbieden, is het Koninkrijk België de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 25 van richtlijn 2006/123/EG en artikel 49 VWEU.

(¹) Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36).

Beroep ingesteld op 29 juni 2018 — Commissie/Italië

(Zaak C-434/18)

(2018/C 285/49)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia, G. Gattinara, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek